

INHOUDSOPGAVE

ASTRID	1
1. OPDRACHT	1
2. PROBLEEMSTELLING	1
3. ONDERZOEKSVERRICHTINGEN	1
3.1. Onderzoeksvragen	1
3.2. Methodiek	1
3.2.1. Studie van interne documenten - informatiebronnen	1
3.2.2. Studie van externe documenten - informatiebronnen	1
3.2.3. Interviews/bezoeken lokale politie	2
3.2.4. Interviews/bezoeken federale politie	2
3.2.5. Bijwonen gebruikersdag ASTRID d.d. 17 maart 2004 te Edegem	2
3.2.6. Externe bezoeken	2
4. ANALYSE	2
4.1. Wettelijk en reglementair kader	2
4.2. Korte historiek van de implementatie van Astrid	3
4.3. Radiocommunicatiesysteem Astrid	3
4.4. CIC's (Communicatie- en informatiecentra)	4
4.4.1. Rol en meerwaarde van het CIC	4
4.4.2. Toestand CIC's in Vlaanderen	4
4.4.3. Toestand CIC's in Wallonië	5
4.4.4. CIC BHG (Brussels Hoofdstedelijk Gewest)	5
4.4.5. Lokale dispatchings	6
4.5. CAD's (Computer Aided Dispatching)	6
4.6. Knelpunten bij de inplaatsstelling	7
4.6.1. Personeelsbezetting	7
4.6.2. Radiodekking	8
4.6.3. Enkele technisch-operationele problemen	8
4.6.4. Dienstenplan	9
4.6.5. Operationele leiding	9
4.7. Vergelijking met het buitenland (Nederland)	9
4.8. Concept van niet-dringende hulpverlening	9
4.9. Rol van NV Astrid	10
4.10. Rol van DGS/DST/DTRC/P ² IA	10
4.11. Grensoverschrijdende radiocommunicatie	11
4.12. Interdisciplinaire samenwerking	11
4.13. Meerwaarde Astrid bij grootschalige gebeurtenissen (rampen of terreurbestrijding)	12
5. CONCLUSIE(S)	12
6. OVERZICHT VAN DE IMPLEMENTATIE VAN DE CIC'S PER PROVINCIE	14

ASTRID

1. OPDRACHT

In opdracht van de minister van Binnenlandse Zaken werd het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten gelast een toezichtsonderzoek te voeren naar de werking van de 101-centrales in België.

Deze opdracht werd concreet vertaald in “het uitvoeren van een toezichtsonderzoek naar de huidige werking van de 101-centrales, ter voorbereiding en optimalisering van de werking van de toekomstige oproepcentrales met het ASTRID-systeem”.

Er werd effectief gestart met het toezichtsonderzoek ASTRID begin 2004 en dit als vervolg op het onderzoek naar de werking van de 101-centrales.

2. PROBLEEMSTELLING

Enkele jaren geleden startte de federale politie met de implementatie van het ASTRID-project. De evolutie van de inplaatsstelling ervan verloopt echter trager en moeizamer dan gepland. Het project is zeer duur, maar biedt wel vele mogelijkheden om een doeltreffende, doelmatige en verantwoorde uitvoering van de politiefunctie te waarborgen. De vraag rijst of het nieuwe digitale radiocommunicatiesysteem momenteel wel optimaal wordt benut en welke de knelpunten zijn die dit eventueel beletten.

3. ONDERZOEKSVERRICHTINGEN

3.1. ONDERZOEKSVRAGEN

Het onderzoek moet minimum een antwoord geven op volgende vragen:

- (1) Wat werd door de Dienst Enquêtes totnogtoe gedaan en vastgesteld?
- (2) Zal er met de inplaatsstelling van ASTRID ook effectief een betere coördinatie zijn tussen de politiediensten en zal het hen ook werkelijk toelaten effectiever en efficiënter te werken, met andere woorden (hoe) komt men tot de optimale benutting van het systeem?
- (3) De rol van het communicatie- en informatiecentrum (CIC): wat is de ideale toestand, wat werd tot nu toe gerealiseerd per provincie, wat is de huidige timing, wat is de inbreng daarin van de NV ASTRID, wat zijn de vooruitzichten op korte en op lange termijn?
- (4) Met welke problemen wordt men nog geconfronteerd bij de inplaatsstelling? (wat is de oorzaak van de laattijdige inplaatsstelling: problemen met de NV ASTRID, personeelsbezetting, radiodekking, enz.?)
- (5) Wat werd reeds verwezenlijkt met de buurlanden: grensoverschrijdend radiocontact)?
- (6) Wat is de meerwaarde van het CIC bij rampen en terroristische aanslagen?
- (7) Hoe verloopt de samenwerking met de andere disciplines?
- (8) Enkele specifieke toestanden (Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal, Communicatie- en informatiecentrum van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, C2000 (Nederland), enz.).

3.2. METHODIEK

3.2.1. Studie van interne documenten - informatiebronnen

- (1) Dossier 101;
- (2) Dossier 112;
- (3) Klachten en aangiften uit de database van het Vast Comité P.

3.2.2. Studie van externe documenten - informatiebronnen

- (1) Verslagen van de Permanente Begeleidingscommissie;
- (2) Informatie op de website ASTRID: www.astrid.be;
- (3) Parlementaire vragen en antwoorden;
- (4) Newsletter ASTRID (driemaandelijks uitgave van de NV ASTRID);
- (5) Jaarverslagen van het Communicatie- en informatiecentrum Oost-Vlaanderen (CICOV);

- (6) Verslagen van de Vaste Commissie van de Lokale Politie (VCLP);
- (7) Verslag van de werkgroep “incidenten- en crisismangement” van de FOD Binnenlandse Zaken.

3.2.3. Interviews/bezoeken lokale politie

- (1) Politiezone Vlaamse Ardennen;
- (2) Politiezone Middelkerke.

3.2.4. Interviews/bezoeken federale politie

- (1) Federale politie, DGS/DST/P²IA (Project Inplaatsstelling ASTRID);
- (2) CIC's Oost-Vlaanderen, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Henegouwen, West-Vlaanderen;
- (3) Luchtvaartpolitie (LPA) Brussel Nationaal (luchthaven Zaventem);
- (4) Wegenpolitie (WPR) Oost-Vlaanderen;
- (5) Scheepvaartpolitie (SPN) Gent;
- (6) Spoorwegpolitie (SPC) Gent.

3.2.5. Bijwonen gebruikersdag ASTRID d.d. 17 maart 2004 te Edegem

3.2.6. Externe bezoeken

- (1) NV ASTRID (vier bezoeken);
- (2) Brandweer Gent;
- (3) C2000 (Middelburg);
- (4) Bezoek aan de West-Vlaamse Politieschool (WPS).

4. ANALYSE

4.1. WETTELIJK EN REGLEMENTAIR KADER

- (1) Koninklijk besluit van 26 juni 2002 betreffende de organisatie van de gedeconcentreerde dispatchingscentra en van het nationaal invalspunt (= KB op de CIC's);
- (2) Koninklijk besluit van 26 juni 2002 houdende de bepalingen van de inplaatsstelling en de terbeschikkingstelling en het gebruik van ASTRID CAD-systemen en het bijhorend nationaal operatiecentrum (= KB op de CAD's);
- (3) Koninklijk besluit op de Directies van de federale politie en de WGP, art. 93,2°,d: het CIC wordt opgericht en is één van de gedeconcentreerde eenheden van de Algemene directies van de federale politie;
- (4) PLP 5: Radioscopie der politiezones;
- (5) Wet van 8 juni 1998 betreffende de radiocommunicatie tussen de hulp- en veiligheidsdiensten;
- (6) Koninklijk besluit van 27 juli 1998 tot vaststelling van de statuten van ASTRID;
- (7) Brief FOD Binnenlandse Zaken d.d. 10 oktober 1998 inzake het gebruik van de CAD (*Computer Aided Dispatching*);
- (8) Koninklijk besluit van 8 september 1999 tot vaststelling van het beheerscontract van ASTRID;
- (9) Het regeerakkoord van 2003: *“Voor het eind van de legislatuur wil de regering in ieder geval komen tot één globaal communicatienetwerk (ASTRID) waarop alle nooddiensten, hulpdiensten, politiediensten en het crisiscentrum zullen aangesloten zijn, met respect voor het medisch geheim [...] Meerkosten bij de investeringen in ASTRID zal de federale overheid voor haar rekening nemen”*;
- (10) Beslissingen van de Ministerraad d.d. 30 en 31 maart 2004: (a) het oproepnummer 112 wordt weerhouden als het eenvorming nummer naar de toekomst toe; (b) er zal een beroep worden gedaan op neutrale calltakers; (c) de territoriale afbakening van het CIC is de provincie; (d) definiëring van de politionele en niet-politionele dispatching;
- (11) Beleidsverklaring Eerste Minister d.d. 12 oktober 2004: *“[...] ook ASTRID zal versneld worden in plaats gesteld”*;

(12) Koninklijk besluit van 13 september 2004 betreffende de inplaatsstelling van de neutrale calltakers afkomstig van Belgacom;

(13) Koninklijk besluit van 26 maart 2005: referentiekader voor de detachering van politie-ambtenaren.

4.2. KORTE HISTORIEK VAN DE IMPLEMENTATIE VAN ASTRID

In 1985 besliste de toenmalige rijkswacht over te gaan tot de vervanging van haar analoge radiomiddelen en over te gaan naar een *trunkings*stelsel (eind jaren 80).

In 1992 werd het ASTRID-concept voor alle hulp- en veiligheidsdiensten goedgekeurd en werd tevens beslist om het overlevingsproject IRIS voor de rijkswacht op te starten.

In 1996 werd de beslissing genomen om een geharmoniseerde Europese politieband te gebruiken (380 tot 400 MHz) en werd ook het lastencohier ASTRID gepubliceerd.

PIA (Project Implementatie ASTRID in de schoot van de toenmalige rijkswacht) en de NV ASTRID werden in 1998 opgericht. In datzelfde jaar was er de gunning van het contract aan de tijdelijke vereniging KNT (Kreutler, Nokia, Telindus).

Naar aanleiding van de politiehervorming wordt PIA in 2000 omgedoopt tot P²IA (Project Politie Implementatie ASTRID).

Op 13 maart 2002 wordt het eerste CIC (Oost-Vlaanderen) operationeel. Het laatste CIC (Luik) wordt operationeel in november 2005.

4.3. RADIOCOMMUNICATIESYSTEEM ASTRID

Het ASTRID-concept staat voor (1) *All round*: een nationaal netwerk dat moet dienen voor alle hulp- en veiligheidsdiensten; (2) *(Semi-)cellular*: een cellulair netwerk dat wordt gevormd door een geheel van basisstations die elke radiodekking verzorgen binnen een cel en die met elkaar verbonden zijn zodat ze één netwerk vormen; (3) *Trunked*: een bundel van kanalen wordt ter beschikking gesteld, *Radiosystem with*; (4) *Integrated Dispatchings*: in het radio-netwerk zijn geïntegreerde dispatchings voorzien voor de politiediensten.

De ASTRID-systemen berusten op de Europese TETRA-norm (*TErrestrial Trunked RAdio*) en werden ontworpen met het oog op de noden van professionele gebruikers, en vooral deze van hulp- en veiligheidsdiensten. Enkele voordelen: oproep in minder dan een seconde, mogelijkheid tot groeps gesprekken, constante spraakqualiteit, kan *roaming* mogelijk maken (grensoverschrijdende internationale communicatie), biedt vertrouwelijkheid en veiligheid van het systeem, beschermt tegen afluisteren, werkt met *"trunked mode"* (dynamische frequentietoewijzing) of *"direct mode"* (zonder het radionetwerk te gebruiken). Er kunnen gespreksgroepen worden samengesteld van personen die met elkaar moeten kunnen communiceren, waardoor dit systeem uitermate geschikt is voor interdisciplinaire communicatie, bijvoorbeeld bij grootschalige gebeurtenissen.

Een zwak werkingspunt van de ASTRID-techniek zou kunnen bestaan in een verminderde werking van het totaalsysteem bij verzadiging en/of overbelasting van het radionetwerk. De netwerkbelasting kan echter gereduceerd worden door de invoering van communicatie-prioriteiten waardoor de operationaliteit kan verzekerd blijven.

De politiestandaard organiseert via organisatorische en technische afspraken de communicatie over ASTRID voor de politiediensten en voor het aandeel waarin de politiediensten moeten samenwerken met andere disciplines. Deze standaard begint stilaan aan bekendheid te winnen. Ook hier zijn de gesprekken tussen de Algemene directie operationele ondersteuning en de Vaste Commissie van de lokale politie tot op heden zeer vlot verlopen. De bedoeling is dat de politiestandaard tegen medio 2006 in regime is. Op dat ogenblik moet het voor alle politiediensten, voor de NV ASTRID en voor de radioleveranciers duidelijk zijn welke programmaties noodzakelijk zijn voor een optimale politiecommunicatieondersteuning. Het is dus duidelijk dat het ASTRID-project meer te bieden heeft dan louter de vervanging van de analoge middelen en ook een betere operationele werking beoogt.

4.4. CIC's (COMMUNICATIE- EN INFORMATIECENTRA)

4.4.1. Rol en meerwaarde van het CIC

Een CIC is ingericht voor een permanente 24 uur op 24 informatie- en communicatie-ondersteuning van alle politiediensten en heeft vijf basisfuncties: (1) de calltaking is het aannemen van de oproepen. De calltaking van de noodoproepen 101 dient door het CIC te gebeuren; (2) de distributie is het doorgeven van de via calltaking vergaarde informatie aan de bevoegde politiedienst; (3) de dispatching is het aanduiden en inlichten van de politieploeg die de tussenkomst zal afhandelen overeenkomstig vooraf gemaakte afspraken; (4) de opvolging verzekert in reële tijd de permanente beschikbaarheid van de informatie over de activiteiten van de ploegen en over de evolutie van de gebeurtenissen; (5) de coördinatie van de informatie en de communicatie.

Het CIC heeft als missie een dienstverlening te bieden op maat van de diensten. Het model van de technische centralisatie moet garant staan voor een snelle en multidisciplinaire werking, die de lokale korpsen ondersteunt in hun *community oriented policing*.

De komst van het CIC betekent een nieuw veranderingsproces in het politielandschap. Het CIC is verantwoordelijk voor het operationeel beheer. Een mentale stap die hoofdzakelijk bij de lokale politie moet gezet worden, is het loskoppelen van het beheer van de operaties van de leiding van de operaties. Het beheer van de operaties wordt verschoven naar het CIC en de mogelijkheid bestaat om de operationele leiding (voor een deel) te delegeren of uit te besteden aan het CIC. Het doel is in feite te komen tot een elektronische politie-operatievoering.

Er zijn enorme verwachtingen ten aanzien van de CIC's en er worden grote kwaliteitseisen gesteld met betrekking tot de operationele ondersteuning, zowel vanuit technisch oogpunt als op het vlak van de operationele kennisondersteuning.

Vergelijkingen met het verleden worden gemaakt, maar kunnen niet gestaafd worden met cijfermateriaal noch met metingen. De werking van de CIC's wordt stilaan wel cijfermatig in kaart gebracht, maar het zal nog even duren vooraleer hieruit beleidsmatige conclusies kunnen worden getrokken.

Het volledige CIC-concept is vervat in een CIC-dienstenplan. Het overleg tussen de Algemene directie operationele ondersteuning en de Vaste Commissie van de lokale politie is min of meer afgerond. Hopelijk kan dit vlug leiden tot een omzendbrief. De Commissie van de VCLP gaat ervan uit dat de "fullservice" momenteel geleverd door de communicatiecentra van de federale politie morgen de "minimumservice" moet zijn geleverd door de CIC's.

Binnen het CIC wordt permanent gestreefd naar een betere werking. Zo werden onlangs volgende projecten uitgewerkt: een kwaliteitsmetingplan, een klachtenmanagementsysteem en de ontwikkeling van een *Balanced Scorecard* (benchmarking tussen de verschillende CIC's).

4.4.2. Toestand CIC's in Vlaanderen

Alle Vlaamse CIC's (behalve het CIC Vlaams-Brabant, dat, in principe, operationeel wordt in oktober 2005) zijn operationeel. Volgens de berekening van PIA zouden de CIC's vanaf oktober voor ongeveer 63 % operationeel zijn. De operationaliseringsgraad werd bepaald aan de hand van functionele en geografische operationalisering van de CIC's, geparametriseerd met de KUL-norm.

In beperkte mate zijn er nog enkele problemen met radiodekking. De personeelsbezetting (73 %) vormt nog wel een probleem, maar de werving van lokale politiemensen valt toch stilaan in de plooi.

Door dit personeelsgebrek ontstaat er bijvoorbeeld een *bottleneck* op de CIC's inzake de vassing van gegevens aangeleverd door de politiediensten.

In Vlaanderen bevindt het ASTRID-project zich in de fase van optimalisering, d.w.z. introductie van de MDT (mobiele data terminal), laterale steun, een betere samenwerking met de DirCo's, permanente technische verfijningen.

Momenteel is er, buiten het in gebruik nemen van de nieuwe radiomiddelen zelf, weinig meerwaarde behalve dan wanneer grote aangekondigde gebeurtenissen moeten beheerd worden (zoals wielervedstrijden) of bij gebeurtenissen (zoals achtervolgingen, zware criminaliteit) waar het nodig is dat tegelijkertijd alle politiediensten dienen ingelicht te worden.

Ook werd een aanzet gegeven tot de input van allerhande plannen (rampenplannen, politiealarm). Er zal aan de politiezones tevens een tool aangereikt worden voor de input van hun interventieplannen.

Een vijftal Vlaamse politiezones is nog niet ingestapt in het ASTRID-project, met name Knokke, Dijleland (enkel nog een logistiek probleem), Antwerpen, Voeren, Waregem en in mindere mate ook Kortrijk. Deze politiezones dreigen hierdoor geïsoleerd te raken inzake radiocommunicatie, informatiedoorstroming en coördinatie.

4.4.3. Toestand CIC's in Wallonië

In Wallonië zijn nog maar twee CIC's (Henegouwen en Luxemburg) van de vijf (zeer gedeeltelijk) opgestart. Niettemin is voorzien dat alle CIC's voor het einde van het jaar operationeel zullen zijn en dit voor ongeveer 50 %. De grootste problemen zijn ook hier de radiodekking (vooral in de provincies Luik en Luxemburg) en de personeelsbezetting (69 %). De CIC's in Wallonië bevinden zich dus nog duidelijk in de opstartfase. Dit beperkt zich dus nog voornamelijk in het kennismaken met de nieuwe radiomiddelen. De meerwaarde van het systeem is er dus nog vrij beperkt.

Een vrij groot aantal politiezones en federale politiediensten werkt zelfs nog niet met de nieuwe radiomiddelen.

Een bezoek aan het CIC Henegouwen, dat opstartte in april 2005, bracht volgende problemen aan het licht:

- (1) geen goede informatie-uitwisseling van de politiezone naar het CIC;
- (2) een ernstig personeelstekort. Dit heeft tot gevolg dat voor de dienstverlening van het CIC niet de vereiste kwaliteitsnormen worden behaald;
- (3) de kwaliteit van het personeel laat te wensen over. Er is geen ander personeel beschikbaar waardoor de toegangsdrempel tot het CIC zeer laag moet liggen. Er zijn dan ook quasi-onmogelijke opleidingseisen om een minimale kwaliteit te waarborgen;
- (4) een radiodekking van slechts 85 %. Er ontbreken nog 5 van de 65 masten;
- (5) de samenwerking met twee van de drie DirCo's (Charleroi en Bergen) is nog niet optimaal;
- (6) te veel eisen van de politiezones vergeleken met de kwantiteit en de kwaliteit van het ter beschikking gestelde personeel;
- (7) een probleem inzake aanlevering van gegevens door de politiezones en DirCo's (geen beleid, geen rampenplannen, enz.);
- (8) voorlopig willen nog 8 van de 23 politiezones hun eigen dispatching houden;
- (9) slechte cartografie van de basiskaart van de CAD. Er zou geen betere beschikbaar zijn. Op dit ogenblik moeten de CIC's zelf aanvullingen aanbrengen;
- (10) te weinig interesse van de administratieve en politionele overheden voor het systeem;
- (11) drie verschillende statuten bij de calltakers maken het personeelsbeleid niet eenvoudig.

4.4.4. CIC BHG (Brussels Hoofdstedelijk Gewest)

Het CIC BHG is het vijfde CIC dat operationeel in bedrijf is gegaan. Sinds 2 mei 2005 is het CIC BHG gedeeltelijk gestart en bedient in een eerste fase de federale politie (CSD BRU en WPR BRA). Het symbolische belang van deze operationalisering is groot, zowel extern qua realisatie, als intern wat perspectief betreft.

De werking wordt momenteel vooral beheerst door de activiteiten *back office*: (1) projectwerking; (2) vatting; (3) opleiding en (4) coördinatievergaderingen. Dit alles valt onder routinewerking. Het CIC BHG wil zich ook toeleggen op de extraroutine, buitengewone operaties (rampen, crisistoestanden en grootschalige evenementen en gebeurtenissen).

Bij een eerste "*major event*" enkele dagen na de opstart stelde men vast dat: (1) het personeel ook dient getraind in teamverband; (2) het on line in reële tijd inbrengen van de stroom van gegevens tijdens een crisis extra personeelscapaciteit vereist; (3) een rationalisatie in het

verspreiden van verkeersinfo gewenst is.

De installatie van de zonale dispatchings (DPZ) laat op zich wachten. Pas wanneer de inrichting van de DPZ van de Brusselse zones voltooid is, kan CIC BHG echt met calltaking beginnen.

Door de keuze van de zes Brusselse zones voor het behoud van hun zonale dispatching ziet CIC-BHG, los van de dispatching van federale politiediensten, zijn operationele taak beperkt tot callcenter 101 en wordt zijn rol herleid tot die van steundienst voor het verzorgen van niet-operationele ondersteuning.

Maar ook het niet kunnen beschikken over het vereiste aantal neutrale calltakers en structureel gedetacheerden zou voorlopig de overname van de 101-centrale Brussel beletten.

Een financiële tussenkomst in het kader van Brussel als Europese hoofdstad werd op voordracht van de minister van Binnenlandse Zaken voor het begrotingsjaar 2003 bij koninklijk besluit van 1 december 2003 toegekend aan de zes zones van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, om de investeringen voor de installatie van het ASTRID-systeem te ondersteunen, inzonderheid voor de aankoop van draagbare radioterminals en hun toebehoren. De financiële tegemoetkoming werd in 2004 herhaald.

Volgens de NV ASTRID zouden slechts 3 van de 6 Brusselse politiezones hiervoor draagbare radiotoestellen hebben aangekocht. Bovendien zou een groot deel van deze radio's zelfs nog niet zijn geactiveerd. Volgens "Astrid News" van september 2005¹ blijkt echter dat alle Brusselse zones op korte termijn de radio's toch in gebruik zullen nemen en activeren.

4.4.5. Lokale dispatchings

De klanten van de CIC's (lokale politiezones en gedeconcentreerde diensten van de federale politie) worden zich steeds meer bewust van de voordelen en de meerwaarde van het ASTRID-project. Volgens de NV ASTRID is er een prognose van 150 Dispatch/N subsidiedossiers, wat betekent dat deze zones instappen en zich laten dispatchen door het CIC. Een 40-tal zones, voornamelijk in stedelijke gebieden als Antwerpen, Brussel en Gent, kiest er in principe voor hun eigen dispatching te behouden.

4.5. CAD'S (COMPUTER AIDED DISPATCHING)

CAD staat voor *Computer Aided Dispatching*. Het is een systeem waarmee op een computer-ondersteunende manier aan calltaking, distributie, dispatching en coördinatie gedaan wordt. CAD is een zeer complex gegeven omdat het samenhangt met vragen over de organisatie van *community oriented policing* en afhankelijk is van een in detail uitgeschreven interventiebeleid van de politiezones.

Operationele ondersteuning is mogelijk met de CAD-technologie, maar bij aanvang wordt echter een leeg systeem aangeleverd. Om het oproepafhandelingsproces van de politiewerking te automatiseren, was een modellering noodzakelijk. Ook een systematische beschrijving van het interventiebeleid en van de interventieplannen voor buitengewone gebeurtenissen waren niet voorhanden. Tot op heden ontbreekt heel wat informatie, maar de politiechefs beginnen stilaan het nut in te zien van een systematische analyse van de verwachte respons in functie van de gebeurtenis om te allen tijde zo paraat mogelijk te zijn.

Implementatiemethodes werden ontwikkeld voor het interventiebeleid. Dit begint te resulteren in een nationaal gemeenschappelijke aanpak die bovendien rekening houdt met de lokale eigenheden aangezien de analyse per politiedienst wordt uitgevoerd. Nergens in het buitenland is zo een methodiek op punt gesteld bij de realisatie van de implementatie van gecentraliseerde dispatchingcentra.

Dit vraagt wel een enorme inspanning van de dispatchers om niet onmiddellijk op te treden volgens eigen goeddunken, maar wel volgens een vooraf gedefinieerd interventiebeleid. Anderzijds moeten de dispatchers nog altijd blijven nadenken tijdens de uitvoering van hun functie. Ook op het terrein merken wij dat het interventiebeleid dat opgedragen wordt aan het CIC, niet altijd even duidelijk wordt gecommuniceerd aan de bevelvoerende officieren of het personeel.

Een tweede resultaat is dat een methode ontwikkeld werd, gefinaliseerd in juni 2005, om politie-interventieplannen en om de afhandeling van buitengewone gebeurtenissen of van rampspoedige gebeurtenissen te ondersteunen en deze te automatiseren met de CAD-technologie. De terreinanalyses zullen starten in de tweede helft van 2005. Hierbij is bijvoorbeeld ook de nodige aandacht gegaan naar de ondersteuning van het politiealarm.

Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal

Er werd voorzien dat de Luchtvaartpolitie Brussel Nationaal (die ressorteert onder het CIC VLAAMS-BRABANT), gezien zijn specificiteit van opdachten en partners, zelf een afstandsconnectie op de CAD zou ter beschikking krijgen. Sinds 27 juni 2005 werken alle personeelsleden van de LPA Brunat met ASTRID-radio's. Zij gebruiken hiervoor de organieke gespreksgroep en eveneens de nieuwe roepnamen conform de nationale standaard. Bij de LPA Brunat zouden de mogelijkheden van verregaande integratie optimaal kunnen benut en aangewend worden. De federale politie LPA Brunat dient er immers dagdagelijks te communiceren en samen te werken, niet alleen met andere diensten van de federale en de lokale politie, maar ook met de aanwezige openbare hulpdiensten en privé(beschermings)maatschappijen. Al deze diensten staan immers samen in voor de veiligheid van de luchthaven.

Ook bij rampenbestrijding of terrorismeaanslagen zou dergelijk geïntegreerd radio-communicatiesysteem waarop alle diensten zouden aangesloten zijn, de operaties alleen maar ten goede komen.

In de praktijk zien we echter dat iedere dienst nog werkt met zijn eigen radiocommunicatiesysteem en dat er nog helemaal geen sprake is van enige vorm van gezamenlijke meldkamer met een geïntegreerd radiocommunicatiesysteem. De meeste contacten gebeuren dan ook nog telefonisch.

In geval van ramp of aanslagen zijn evenwel de nodige structuren en plannen voorzien en zitten de verschillende diensten tezamen in één lokaal.

BIAC (de uitbater van de luchthaven) is sinds kort volledig in privé-handen. Ook de brandweer van de luchthaven is onderdeel van BIAC. Volgens welingelichte bron is BIAC zeker voorstander van het gebruik van het ASTRID-systeem en van een gezamenlijk communicatieplatform waar de verschillende diensten elkaar kunnen vinden. Er zal voor hen wellicht nog een budgettaire evaluatie moeten worden gemaakt.

Op de luchthaven van Charleroi daarentegen heeft de private brandweer wel reeds de nodige radiomiddelen aangekocht.

4.6. KNELPUNTEN BIJ DE INPLAATSSTELLING

4.6.1. Personeelsbezetting

De bezetting van de CIC's werd teruggebracht van een personeelsformatie van 925 tot 826.

De personeelsinvulling van de CIC's is momenteel één van de grootste oorzaken van de vertraagde implementatie. Nochtans werd onlangs door middel van het koninklijk besluit van 26 maart 2005 eindelijk het wettelijk referentiekader voor de detachering van politie-ambtenaren duidelijk. Hiermee zouden de problemen inzake tijdelijke mobiliteit van de lokale politie naar het CIC van de baan moeten zijn.

Een kwalitatieve en kwantitatieve invulling van het benodigde personeel heeft echter geen prioriteit bij de politiediensten, noch bij de lokale, noch bij de federale politie. Het niet afdwingen van deze personeelsinvulling is echter een politiek genomen optie.

Daarbij komt het niet kunnen beschikken over het totaal aantal neutrale calltakers (slechts 59 van de 131 werden gerekruteerd), wat de overname van de 101-centrales van Brussel, Antwerpen en Charleroi voorlopig in de weg staat. Onlangs werd wel beslist om ook extern te rekruteren, maar de resultaten moeten nog worden afgewacht.

Het positieve van het project neutrale calltakers is de manier waarop ze gerekruteerd en opgeleid werden, dankzij een goede samenwerking tussen SELOR, de provinciale scholen en de verschillende disciplines. Het duurt evenwel 6 tot 8 maanden vooraleer een neutrale

calltaker de mentale overschakeling heeft gemaakt naar veiligheidsondersteuner. Met een reeks gemotiveerde medewerkers blijkt dit mogelijk.

De huidige ervaring leert wel dat verder evolueren naar een kleiner percentage politiemensen een kwalitatieve ondersteuning voor het terrein in de weg zal staan gezien het gebrek aan deskundige kennis, waarvoor de korte opleiding toch onvoldoende is.

De personeelstekorten zijn vooral te wijten aan het feit dat de lokale politie te weinig personeelsleden detacheert naar de CIC's, meer bepaald te weinig hoofdinspecteurs (HINP) in Oost-Vlaanderen, Antwerpen, Brussel en Luik en een tekort aan inspecteurs (INP) in Brussel en Luik. Het grootste aantal neutrale calltakers ontbreekt in de provincies Antwerpen en Henegouwen en in Brussel.

4.6.2. Radiodekking

De radiodekking (verantwoordelijkheid van de NV ASTRID) in sommige gebieden in Wallonië is nog verre van optimaal. Met het aantal voorziene masten (435) bleek er nog onvoldoende dekking te zijn zodat bijkomend diende geïnvesteerd te worden in een betere dekking voor alle portables *outdoor* en in beperkte mate ook voor de portables *indoor*. De realisatie van 100 bijkomende masten is voorzien voor de periode 2006-2007.

Van de 435 aanvankelijk voorziene masten zullen er binnenkort 428 geplaatst zijn. Een zevental masten (alleen in Wallonië) zal er waarschijnlijk nooit komen en dit gezien allerhande omstandigheden (geen bouwvergunning, enz.).

De onvoldoende (maar toch reeds beter dan analoge) radiodekking heeft ertoe geleid dat vele politiezones gewacht hebben of nog wachten om in het systeem te stappen.

4.6.3. Enkele technisch-operationele problemen

Link CAD-ISLP: Na de afhandeling op CIC-niveau is er het verdere verloop van de politieprocesafhandeling. Dit verloopt nog niet optimaal en veroorzaakt wrevel bij de politiediensten. Initieel hebben de ASTRID-leveranciers onvoldoende aandacht besteed aan de automatische overdracht van CAD naar ISLP. Ondertussen is een grondige analyse uitgevoerd van de behoefte in samenwerking met sommige politiezones en dit heeft een functionele behoeftenanalyse opgeleverd. Dit zou mits de constructieve medewerking van de ASTRID-leveranciers een oplossing kunnen brengen tegen het einde van dit jaar.

Cartografie: Teleatlas kan niet voldoen aan de gestelde eisen: hun foutmarge is ontoelaatbaar en hun kaarten zijn niet up-to-date. In augustus 2005 werd dan ook een principeakkoord gemaakt tussen de NV ASTRID – P²IA – NGI (nationaal geografisch instituut) om de opdrachten van Teleatlas over te nemen.

Fleetmapping: Sommige diensten vinden de communicatiestandaard niet echt logisch en gebruiksonvriendelijk. Dit wordt echter tegengesproken door zowel de NV ASTRID als P²IA. De nieuwe technische mogelijkheden bieden een rijkdom aan communicatiemogelijkheden, maar iedereen zal moeten beseffen dat een goede opleiding een absolute must is.

Verzadiging van het net. Door de grootte van de gespreksgroep (d.w.z. verschillende diensten per provincie op hetzelfde netwerk) duurt het soms te lang vooraleer een radiocommunicatie tot stand komt met het CIC. Er is dus sprake van een verzadiging van het netwerk. Soms is dit noodzakelijk wegens personeelsgebrek of gebrek aan werkstations op het CIC-niveau. Ook het MDT-systeem (Mobiele Data Terminal) is nog niet geïmplementeerd. Dit resulteert in vele politionele opvragingen en een nodeloze overbelasting van het CIC. De korpsen moeten duidelijk nog meer investeren in de opleiding van de correcte radioprocedure en het gebruik van digitale communicatie waardoor de verbale communicatie niet langer tot de overbezetting van het netwerk zou leiden.

Veiligheidsprobleem: De bevraging van personen in de ANG door het CIC bestaat uit de toepassing "controle" en niet uit een "consultatie". Dit betekent dat het CIC niet alle elementen krijgt over het verleden van de opgevraagde persoon, maar enkel de eventuele "te nemen maatregelen" ziet verschijnen en dit met alle mogelijke veiligheidsproblemen van dien.

Vatting gegevens/afspraken CIC-politiezones: De afspraken tussen de CIC's en de politiezones kunnen niet steeds nageleefd worden en dit omdat sommige politiezones hun vattingsgegevens niet tijdig aanleveren aan de CIC's. Zo zijn er o.a. de problemen inzake de afspraken en het beheer van de BIN's (Buurtinformatienetwerk) en de ZIN's (Zelfstandig Informatienetwerk).

4.6.4. Dienstenplan

Het dienstenplan (of beter gezegd het dienstenpakket, de service die het CIC zal leveren) voorzien in het bijzonder samenwerkingsakkoord is nog steeds in ontwerpfase. Het is dan ook logisch dat sommige diensten en eenheden terughoudend zijn om in het ASTRID-gebeuren in te stappen, aangezien ze niet weten welke service ze van het CIC kunnen verwachten. De dienstverlening wordt wel gecommuniceerd en uitgevoerd volgens het huidige beschikbare ontwerp.

4.6.5. Operationele leiding

Wettelijk gezien² kan enkel operationele leiding genomen worden door ofwel de zonechef ofwel de DirCo.

Met het operationeel worden van het CIC is het nu juist de bedoeling dat de dispatchings van de politiezone en de DirCo afgeschaft worden. Dit is niet zozeer een probleem voor de politiezones (die toch steeds een OGP en een OBP bereikbaar hebben) dan wel voor de DirCo.

Bij onaangekondigde gebeurtenissen zoals rampen, aanslagen, terrorisme of bij afkondiging van het politiealarm of het politieel interventieplan, kan het zijn dat de DirCo de leiding dient te nemen, hoewel hij niet meer aanwezig is en zich op respectabele afstand van het gebeuren bevindt. De DirCo is wel steeds oproepbaar, maar de vraag rijst wie de beslissingen zal nemen tussen de melding van de gebeurtenis en de aankomst van de DirCo. Dit is alsnog niet geregeld en vormt al geruime tijd stof tot discussie.

Een mogelijke, verder uit te werken, oplossing is het CIC te mandateren om de beslissingen te nemen in plaats en in afwachting van de aanwezigheid van de DirCo.

4.7. VERGELIJKING MET HET BUITENLAND (NEDERLAND)

Van ons bezoek aan de meldkamer Zeeland onthielden wij volgende punten:

Het omgekeerde (vergeleken met België) stappenplan bij de inplaatsstelling met als hoofddoel de operationele samenwerking tussen de verschillende disciplines eerder dan het implementeren van het digitaal radiocommunicatiesysteem C2000 (Nederlandse "ASTRID"). Er is slechts één meldkamer per politieregio. Hierdoor zijn er dan ook geen problemen qua personeelsbezetting en invulling van de opdrachten in de meldkamer. In België daarentegen kunnen er gerust een dertigtal verschillende politiekorpsen werken onder één CIC.

Er zijn in Nederland slechts twee oproepnummers gekend bij de burger: één voor dringende en één voor niet-dringende oproepen. Een grote sensibiliseringscampagne ging vooraf aan de invoering van dit systeem.

Nederland werkt ook met de neutrale calltakers. Hun opleiding bedraagt 3 à 4 maanden (ongeveer dezelfde duur als in België) en de ervaringen zijn positief.

4.8. CONCEPT VAN NIET-DRINGENDE HULPVERLENING

Het huidige concept van de CIC's is in eerste plaats toegespitst op de organisatie van de dringende hulpverlening. Daarnaast zijn nog bijkomende ondersteuningseenheden voorzien doch hoofdzakelijk via het oproepnummer 101.

Wegens de dimensionering, zowel technisch als qua personeelsbezetting, is het op dit ogenblik onmogelijk om een meer uitgebreide dienstverlening aan te bieden, zoals sociale politiehulp of mededeling van politie-informatie via telefoon of andere communicatiemiddelen (blauwe lijn). Zo niet zou de noodcentrale al vlug overbelast zijn. Nochtans is dit een behoefte, die ook al is aangehaald tijdens de bijzondere Ministerraad Justitie en Veiligheid van 30 en 31 maart 2004, maar die blijkbaar geen invulling kent.

4.9. ROL VAN NV ASTRID

De NV ASTRID heeft tot doel de totstandbrenging, de exploitatie, het onderhoud en de evolutieve aanpassingen en uitbreidingen van een radiocommunicatienetwerk (is zowel het radionetwerk als de provinciale meldkamers als het pagingnetwerk) voor spraak- en data-verkeer ten behoeve van de Belgische hulp- en veiligheidsdiensten, van de Veiligheid van de Staat en van de instellingen, vennootschappen of verenigingen, van publiek of privaat recht, die diensten verstrekken op het vlak van hulpverlening en veiligheid.

De NV ASTRID zorgt ook voor de aansluiting, de werking en het programmeren van de eind-apparatuur volgens de behoeften van de klant en voor zover dit schriftelijk werd overeengekomen.

Het maatschappelijk doel van de NV ASTRID is een maximaal aantal gebruikers op het radiocommunicatienet te laten aansluiten om alzo de veiligheid van de burger te verhogen.

De potentiële gebruikers zijn: (1) de openbare diensten (krijgen een aansluiting tegen kostprijs); (2) de private organisaties (kostprijs wordt bepaald volgens de mate waarin ze bijdragen tot de openbare veiligheid) o.a. het Rode Kruis, openbare vervoersmaatschappijen, bewakingsfirma's, ziekenhuizen.

In twee jaar tijd is het aantal gebruikers gestegen van 3 000 naar ongeveer 22 000 (tegen eind 2005). Het streefdoel om het kostenplaatje te dekken is evenwel 40 000 gebruikers op het net te krijgen.

Voor elke radio of terminal die actief is op het ASTRID-netwerk moet een jaarlijks abonnement worden afgesloten. Er bestaan diverse abonnementstypes en -formules op maat van de specifieke noden.

De NV ASTRID zorgde reeds voor de inplaatsstelling van alle meldkamers. De uitbouw van een radiocommunicatienetwerk moet voorzien worden conform het beheerscontract. De NV ASTRID dient hiervoor aanvankelijk 435 masten te voorzien. De plaatsing ervan loopt vertraging op enerzijds door het feit dat de technologie laattijdig werd ontwikkeld en anderzijds door vertraging in de aflevering van de bouwvergunningen omdat er strenge beperkingen werden opgelegd aan de plaatsing van de masten.

Bijkomend werden nieuwe behoeften inzake radiodekking bepaald waardoor een 100-tal bijkomende masten dienen geplaatst. Deze masten moeten zorgen voor een betere dekking voor alle portables *outdoor* en in beperkte mate ook voor de portables *indoor*.

De begeleidingscommissie VCLP heeft volgende aanbevelingen voor de NV ASTRID: (1) meer openheid in aangelegenheden als prijszetting en dekkingsproblemen; (2) in versneld tempo de maximale *indoor* bereikbaarheid van portofoons bewerkstelligen; (3) werking van de CAD-viewer optimaliseren; (4) kostprijs van de abonnementen bepalen rekening houdend met de realiteit van vraag en aanbod; (5) hulp bieden bij de opstart van de lokale dispatchings.

De NV ASTRID voorziet binnenkort ook in een 24/24 uur bemand *service center* om een nog betere dienstverlening te kunnen garanderen aan de gebruikers.

4.10. ROL VAN DGS/DST/DTRC/P²IA

Haar voornaamste rol is het garanderen van de inplaatsstelling binnen de geïntegreerde politie van het radiocommunicatienetwerk ASTRID en van de geïntegreerde dispatchings op een efficiënte manier en binnen de opgelegde tijdspanne.

P²IA is verantwoordelijk voor het technico-functioneel beheer en dit in overleg met de VCLP. P²IA beschrijft de relatie met de NV ASTRID als goed. Door bijkomende kosten is de NV ASTRID budgettair beperkt en is er niet veel ruimte meer voor operationele verbeteringsprojecten. Ondanks verschillende doeleinden, zoeken de NV en P²IA samen naar creatieve oplossingen. Zo o.a. werd onlangs gezamenlijk naar een oplossing gezocht voor het project takelen, de verbinding CAD-ISLP en ook voor de training van het personeel. Af en toe is het wel noodzakelijk dat de federale politie de kosten op zich neemt. Dit is echter nog een permanent discussiepunt, namelijk wie dient in te staan voor de kosten van deze bijkomende technische oplossingen.

P²IA is werkelijk de stuwende kracht achter alle mogelijke initiatieven en verbeterings-

projecten. Zonder de permanente volharding, constante ondersteuning en overtuigingskracht van deze dienst zou het project geen kans hebben gemaakt.

Een goede samenwerking tussen de dienst Belgacom zorgt bovendien voor de systematische oplossing van de herrouteringsproblemen van de 101 naar de verschillende provincies, een probleem dat al zeer lang aansleept. Het initiatief voor de lokalisatie van GSM-oproepen moet ook zeker worden ondersteund.

4.11. GRENDOERSCHRIJDENDE RADIOCOMMUNICATIE

Aangaande de internationale communicatie is er de samenwerking enerzijds tussen Nederland, België en Duitsland en anderzijds tussen België en Frankrijk. Onder impuls van België is deze samenwerking uitgegroeid tot een "*4-Country-crossborder-communication group*" tussen Nederland-België-Frankrijk-Duitsland, met als doel een grensoverschrijdende oplossing inzake radiocommunicatie voor te bereiden in samenwerking met Europa.

De testen gehouden in het grensgebied België-Nederland-Duitsland zijn positief verlopen. Voor een verdere uitbouw naar alle grensgebieden is een ISI-systeem (Intern System Interface) nodig. Dit is echter een onbetaalbaar systeem dat zelfs nog niet ontwikkeld werd. Samen met de Nederlanders werd wel al een lastenboek opgesteld. Mogelijks kan het geld gevonden worden bij de Europese Commissie, meer bepaald bij het project anti-terrorisme, waar geld wordt vrijgemaakt voor een betere communicatie tussen de verschillende staten.

Wat de samenwerking met Frankrijk betreft, werd er een akkoord bereikt met betrekking tot het prototype *back-to-back* (een soort *repeater*) dat zal gebruikt worden tussen het Belgische systeem (TETRA) en het Franse systeem (TETRAPOL).

Niettegenstaande de vele intenties en de technisch mogelijkheden zal het project waarschijnlijk op de lange baan dienen geschoven te worden gezien de enorme kostprijs van de realisatie, tenzij het benodigde geld wordt vrijgemaakt.

Niettemin zijn er toch al enkele grensoverschrijdende operaties met ondersteuning van de ASTRID-middelen succesvol afgerond (vb. achtervolging aan de Belgisch-Nederlandse grens).

4.12. INTERDISCIPLINAIRE SAMENWERKING

ASTRID is bedoeld voor een betere samenwerking tussen de verschillende disciplines. Op niveau van de radiocommunicatie is de communicatiestructuur vastgelegd. Dit kan echter slechts in de praktijk worden getest als de andere disciplines ook uitgerust zijn met ASTRID-radioapparatuur. Sommige diensten beginnen zich stilaan uit te rusten (vb. brandweer, Krijgsmacht, civiele bescherming), andere diensten daarentegen hebben nog geen radio's besteld (vb. de medische discipline). Ook enkele andere organisaties hebben zich al radio's aangeschaft (vb. Rode Kruis, Fluxys, private brandweer luchthaven Charleroi). Er schijnt wel nog een probleem te zijn met de *fleetmapping*, meer bepaald dient nog een beslissing genomen te worden in verband met de link tussen de communicatiestandaarden van de verschillende diensten (openbare/private).

Wat de opdracht van de regering voor de migratie van 100 en 101 naar de CIC's op dezelfde ASTRID-CAD-technologie betreft, is er een enorme doorbraak dankzij het doorgedreven en constructieve overleg tussen de verschillende disciplines. Het eerste multidisciplinaire beleidsteam werd onlangs opgericht onder impuls van de gouverneur van Oost-Vlaanderen, met concrete plannen om de 100 te migreren naar de CIC-omgeving tegen eind 2006. Afwachten is hier de boodschap aangezien reeds meermaals dergelijke afspraken gemaakt werden.

Bij deze migratie is het tevens belangrijk de evaluatie te maken van het benodigde personeel en de benodigde werkstations voor politie want de personeelsanalyse dateert van 1999 en de analyse van het aantal werkstations van 1995. Ondertussen is het aantal 101-oproepen gestegen.

Een viertal integratieprojecten (Luik, Antwerpen, Bergen en Gent) waarvan we binnenkort de eerste concrete uitwerking op het terrein zullen zien wanneer een aantal leden van de dienst 100 zich bij het CIC zullen voegen, wordt door de regering gesteund en aangemoedigd.

4.13. MEERWAARDE ASTRID BIJ GROOTSCHALIGE GEBEURTENISSEN (RAMPEN OF TERREUR-BESTRIJDING)

Zoals in punt 4.5 gemeld, werd onlangs een methode ontwikkeld (gefinaliseerd in juni 2005) om politie-interventieplannen en om de afhandeling van buitengewone gebeurtenissen of van rampspoedige gebeurtenissen te ondersteunen en deze te automatiseren met de CAD-technologie.

Op het niveau van de CAD worden niet-aangekondigde buitengewone gebeurtenissen beheerd in een speciaal daartoe ter beschikking gesteld programma. Dit programma luistert naar de naam "*Major Event Plan*". Dit programma laat toe de dispatcher en de ploegen op het terrein te ondersteunen bij het beheer van dergelijke gebeurtenissen. Het is echter zo dat nog maar weinig CAD's dergelijke plannen gevat hebben. Er is dus een probleem qua aanlevering door de politiezones en/of DirCo's. Geen plannen betekent geen vatting en dus ook geen ondersteuning van de ploegen op het terrein. Niettemin kan gesteld worden dat de eerste plannen aangeleverd worden en dat de meerwaarde van de "*Major Event Plans*" stilaan bekend raakt bij de klanten van het CIC.

De CAD beschikt ook via het BIG over alle informatie inzake ADR. Bij dergelijke ongevallen kan een ploeg op het terrein dus snel beschikken over alle nodige informatie die hen moet toelaten op een veilige en adequate manier op te treden.

Ook het radiocommunicatiesysteem zelf biedt zijn voordelen: via gespreksgroepen kunnen de verschillende politiediensten onderling of disciplines met elkaar in contact komen. Dit laatste is voorzien in de multidisciplinaire communicatiestandaard, maar heeft zijn effect nog niet omdat nog niet alle disciplines en diensten uitgerust zijn met ASTRID-radio's.

5. CONCLUSIE(S)

De opportuniteiten en voordelen van het dure ASTRID-project, zowel wat de radiomiddelen (veiligheid, betrouwbaarheid, gespreksgroepen) als wat de CAD's en de CIC's betreft (ondersteuning, coördinatie, opvolging, beleidsinstrument), kunnen ontegensprekelijk een grote meerwaarde bieden voor het hervormde politielandschap.

De implementatie gebeurt echter op drie verschillende snelheden:

(1) *In Vlaanderen* zijn de CIC's zo goed als allemaal operationeel. De meerwaarde beperkt zich echter nog tot het beheer van grote aangekondigde gebeurtenissen of het tegelijkertijd inlichten van verschillende politiediensten. De verdere technische en operationele uitbouw en optimalisering van de implementatie is volop aan de gang. Er zijn nog wel een aantal personeelsproblemen. In mindere mate zijn er nog problemen met de radiodekking. Een aantal masten dient nog geplaatst te worden. Ook de input van allerhande plannen in CAD krijgt concrete vorm. Behalve enkele grote steden, hebben de meeste zones beslist zich te zullen laten dispatchen door het CIC. De politiediensten zijn zich bewust geworden van de meerwaarde van het project en zijn relatief tevreden over het gebruik van de nieuwe radiomiddelen. Een eerste grote meerwaarde van het project zal binnenkort zichtbaar zijn bij het in gebruik nemen van de MDT's (Mobiële Data Terminals);

(2) *In Brussel* evolueert de toestand positief en wordt er vooruitgang geboekt. Het CIC-BHG is sinds mei 2005 operationeel en doet de dispatching voor de federale politie. De conferentie van burgemeesters heeft het licht op groen gezet voor de installatie van het materieel van de DPZ's. Na de voltooiing ervan, die verwacht wordt tegen mei 2006, kan de calltaking 101 worden overgenomen door het CIC. In die tussentijd zou ook het personeelsvraagstuk moeten kunnen worden opgelost;

(3) *In Wallonië* zijn de CIC's nog meer zeer gedeeltelijk operationeel en hinkt de implementatie serieus achter ten aanzien van Vlaanderen. Dit is te wijten aan onvoldoende radiodekking en een gebrek aan personeel, maar mogelijks ook aan een desinteresse vanwege de administratieve en politionele overheden in het systeem. Als positief punt onthouden we de (zeer gedeeltelijke) opstart van alle CIC's tegen eind 2005. Wallonië bevindt zich dus nog duidelijk in de opstart- en kennismakingsfase.

Een andere oorzaak van vertraging is het feit dat de politiezones zeer veel eisen stellen aan het CIC en er dagdagelijks nieuwe operationele behoeftes bijkomen. Deze behoeftes moeten technisch bestudeerd en geïmplementeerd worden door P²IA in samenspraak met de NV ASTRID binnen de krappe budgettaire marges. Deze verwezenlijkingen kosten echter veel tijd en energie en zorgen nog voor veel discussies omtrent het dragen van de kosten.

Wat de interdisciplinaire samenwerking betreft, zou er alweer een enorme doorbraak zijn dankzij het doorgedreven en constructieve overleg tussen de verschillende disciplines. Het eerste multidisciplinaire beleidsteam werd onlangs opgericht en binnenkort zal de geïntegreerde meldkamer ook concrete vormen aannemen. In Nederland zagen we een omgekeerd stappenplan, meer bepaald hoe de verschillende disciplines bij elkaar zaten elk met hun eigen radiomiddelen en hoe ze pas nadien werkten aan een geïntegreerd radio-communicatiesysteem.

Ook met betrekking tot de grensoverschrijdende radiocommunicatie is heel wat vooruitgang geboekt. Technisch is het project haalbaar, maar gezien de enorme kostprijs worden op korte termijn weinig concrete resultaten verwacht, tenzij de nodige budgetten alsnog gevonden worden.

Het probleem van de operationele leiding mag evenmin uit het oog verloren worden. Eventueel moet er gestreefd worden naar een supervisor-coördinator-leider-OBP of moet er via een beurtroolsysteem voor gezorgd worden dat er steeds een officier van bestuurlijke politie (OBP) vanuit de provincie aanwezig is om de leiding te nemen in de gevallen waarvoor dit voorzien is.

Ondanks de talrijke politieke intentieverklaringen, de wetgevende initiatieven (tenlasteneming van kosten, neutrale calltakers, detacheringen), de goede samenwerking tussen de NV ASTRID en de federale politie DGS/DST/DTRC/P²IA verloopt de implementatie van het ASTRID-project enorm traag en is men nog ver verwijderd van de maximale benutting van het systeem.

Het geheel zit dus duidelijk nog in een groeifase waarbij zich nog bijna dagelijks verschillende knelpunten aandienen. Vele verbeterpunten zijn gekend en alle partners doen in minder of meer mate inspanningen om een goede werking te realiseren. In dit kader dient zeker de gedrevenheid en het professionalisme van DGS/DST/DTRC/P²IA onderstreept te worden.

Het integrale ASTRID-systeem zal op termijn bijdragen tot een efficiëntere politiewerking. Voor het ogenblik kan echter onmogelijk voorspeld worden wanneer dit ook effectief het geval zal zijn. In ieder geval zullen alle CIC's tegen het einde van het jaar operationeel zijn, zij het in sommige gevallen zeer gedeeltelijk.

6. OVERZICHT VAN DE IMPLEMENTATIE VAN DE CIC'S PER PROVINCIE

PROVINCIE	OPSTART/ OPERATIONALITEIT	OPMERKINGEN/PROBLEMEN
CIC OOST-VLAANDEREN	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart op 15 december 2002; • Volledige calltaking en dispatching van alle politiezones (behalve PZ Gent, Aalst en Lokeren) sinds 21 juni 2004; 	<ul style="list-style-type: none"> • Problemen radiodekking rond Hamme en Waasmunster; • Onvoldoende neutrale calltakers;
CIC WEST-VLAANDEREN	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart op 8 november 2004; • Calltaking van de volledige provincie; • Dispatching van arrondissement Veurne; 	<ul style="list-style-type: none"> • Geen problemen radiodekking; • Problemen met personeelsbezetting vanuit het zuiden van de provincie;
CIC ANTWERPEN	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart op 1 maart 2005; • Dispatching arrondissement Mechelen; 	<ul style="list-style-type: none"> • Probleem inzake invulling personeel op het CIC; • Geen problemen radiodekking;
CIC BRUSSELS HOOFD- STEDELIJK GEWEST	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart in mei 2005 met de dispatching van de WPR Brabant 	<ul style="list-style-type: none"> • Probleem met de levering van personeel vanuit de zones en de tweetaligheid van het personeel;
CIC HENEGOUWEN	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart op 4 april 2005; • Calltaking en dispatching van een deel van het arrondissement Bergen; 	<ul style="list-style-type: none"> • Gebrek aan personeel vanuit de arrondissementen Charleroi en Doornik; • Nog enkele problemen met radiodekking;
CIC LIMBURG	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart in juni 2005; • Volledige calltaking en dispatching van de provincie; 	<ul style="list-style-type: none"> • Vragen met aandrang verbeterde link CAD-ISLP teneinde dubbele vassing te vermijden;

CIC LUXEMBURG	<ul style="list-style-type: none"> • Opgestart in juli 2005; • Calltaking en dispatching arrondissement Aarlen + WPR 	<ul style="list-style-type: none"> • Problemen met radiodekking en personeelsbezetting;
CIC WAALS-BRABANT	<ul style="list-style-type: none"> • Opstart voorzien op 4 oktober 2005; • Volledige calltaking en dispatching van de provincie; 	<ul style="list-style-type: none"> • Goede vorderingen;
CIC VLAAMS-BRABANT	<ul style="list-style-type: none"> • Opstart voorzien op 4 oktober 2005; • Calltaking van de volledige provincie; • Dispatching arrondissement Asse volgt in principe één maand later; 	<ul style="list-style-type: none"> • Geen noemenswaardige grote problemen;
CIC NAMEN	<ul style="list-style-type: none"> • Opstart voorzien 4 oktober 2005; • Calltaking en dispatching arrondissement Namen; 	<ul style="list-style-type: none"> • Veel problemen met de radiodekking in het arrondissement Dinant;
CIC LUIK	<ul style="list-style-type: none"> • Opstart voorzien in november 2005; • In principe calltaking en dispatching arrondissement Hoei; 	<ul style="list-style-type: none"> • Zowel de radiodekking als de personeelsbezetting vormt nog een probleem;

¹ Pagina 10.

² Artikelen 7/1 en 7/3 van de wet op het politieambt.